

1. Dzień pierwszy: Nikodem

Pierwszy dzień rekolekcji związany jest z postacią Nikodema. Tematem dnia jest ukazanie prawdy, że Bóg jest Miłością. Poszczególnymi celami dnia, które zostaną zrealizowane w konkretnych punktach dnia są: ukazanie fałszywych obrazów Boga (konferencja), ukazanie źródeł poznania Boga i płynącego z nich prawdziwego obrazu (homilia ewangelizacyjna), przedstawienie fragmentów biblijnych ukazujących prawdę o Bogu (spotkanie w grupie). Punktem przypisanym dla tego dnia jest wieczorny pogodny wieczór, który ma służyć związaniu wspólnoty między uczestnikami.

a) Modlitwa poranna

1. Zapalenie świecy.
2. Piosenka dnia¹:

Jesteś blisko mnie, a tęsknię za Duchem Twym.
Kocham kroki Twe, wiem jak pukasz do drzwi.
Przychodzisz jak ciepły wiatr,
Otwieram się i czuję znów, że:
Twoja miłość jak ciepły deszcz,
Twoja miłość jak morze gwiazd za dnia
Twoja miłość sprawia, że nieskończenie dobry,
Święty Duch ogarnia mnie.

3. Wprowadzenie w dzień:

Pierwszy pełny dzień rekolekcji jest czasem odkrycia prawdy: „Kim jest Bóg”. Człowiek w ciągu swojego życia wielokrotnie spotyka się z różnorakimi określeniami Boga. Bohater dnia, Nikodem, także miał swoją wizję Boga, która została skonfrontowana w czasie wieczornej rozmowy z Jezusem. Słowa: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16) określają kim jest Bóg i one powinny stać się słowami wiodącymi dzisiejszego dnia.

b) Konferencja

Fałszywe obrazy Boga

Cele:

- Uczestnik dostrzega, że każdy człowiek może posiadać w sobie inną wizję tego jaki jest Bóg.
- Uczestnik dowiadyuje się, że różnorodność pomysłów na określenie Boga jest wynikiem różnych doświadczeń życiowych.

¹ Piosenka dnia jest tylko propozycją, którą można aktualizować. Ważne aby piosenka tego dnia nawiązywała tematycznie do Bożej Miłości

- Uczestnik dowiaduje się, że odkrycie w sobie fałszywych obrazów Boga pozwoli mu pozbycie się ich, by w ich miejsce mógł przyjąć prawdziwy obraz Boga.
- Uczestnik wie jakie są najczęstsze fałszywe obrazy Boga.

Metody: wykład z elementami wizualnymi, zabawa, świadectwo

Przebieg:

1. Bóg – fantazyjny test (zmodyfikowany cel dynamiki)

„Wyobraź sobie, że w tym pomieszczeniu jest wiele drzwi. Usiłując wyjść z tego pomieszczenia, musisz jedno z nich wybrać. Każde drzwi to swego rodzaju wejście/wyjście do Boga. Wybierz te, które doprowadzą cię wprost do Niego.

- Nad pierwszymi drzwiami widnieje napis: *Bóg, który daje mi bezpieczeństwo.*
- Nad drugimi drzwiami jest napis: *Bóg, który jest sprawiedliwy.*
- Kolejne drzwi: *Bóg, o którym mówi Jezus.*
- Czwarte drzwi: *Bóg jako najwyższa Instancja.*
- Piąte drzwi: *Bóg, który jest bezgranicznie dobry.*
- Szóste drzwi: *Bóg jest święty.*
- Ostatnie drzwi: *Wieczny Bóg, który obdarza nową łaską*².

Każdy z nas mógł wybrać inne drzwi, ponieważ przychodzimy z różnym doświadczeniem Boga. Doświadczenie to jest bardzo zależne od naszego doświadczenia życiowego. Środowisko w jakim się wychowywaliśmy ma ogromny wpływ na to w jaki sposób myślimy o Bogu. Na początku naszej rekolekcyjnej przygody chcemy ukazać Wam istnienie wielu fałszywych obrazów Boga, które często nosimy w sobie. Odkrycie i nazwanie ich w sobie pozwoli nam na ich odrzucenie aby miejsce mógł zająć prawdziwy obraz Boga do którego poznania Bóg nas dzisiaj zaprasza.

2. Prezentacja poszczególnych obrazów Boga.

Można je przedstawić za pomocą „pokazu mody”. Animatorzy upodabniają się do poszczególnych obrazów (poprzez ubiór lub rekwizyt) i w momencie omawiania wychodzą na wybieg jak na pokazie mody.

- Pierwszym takim obrazem jest Bóg sędzia³, który siedzi na swoim tronie i osądza nasze czyny. Nie interesuje się nami lecz tylko w sposób mechaniczny ocenia nas i karci za każde przewinienie, którego się dopuścimy. Taki obraz Boga wzburza nas uczucia strachu i bojaźni.

(czarna szata sędziego i rekwizyt młotek z podstawką)

- Drugim obrazem jest Bóg piorunochron⁴, który istnieje tylko po to aby, chronić nas w chwilach niebezpieczeństwa. Taki Bóg staje się dla nas narzędziem a nie osobą.

(osoba wychodzi z drutem w rękach podniesionym do góry)

- Trzecim obrazem jest Bóg witamina⁵, którego zadaniem jest dodawanie sił i mocy człowiekowi kiedy ten jej potrzebuje. Podobnie jak poprzedni obraz czyni on z Boga tylko narzędzie w rękach człowieka.

² J. GRIESBECK, *Życ w wspólnotcie*, Kielce 2007, s. 74-76.

³ S. BIEL, *Fałszywe obrazy Boga*, <http://blog.wiara.pl/eliczka/2013/01/28/fałszywe-obrazy-boga> (16.09.2015).

⁴ Tamże.

⁵ Tamże.

(proponowany rekwizyt: pudełko po witaminach)

- Czwartym obrazem jest Bóg rasista⁶. Cechą takiego Boga jest to, że kocha on tylko wybranych przez siebie ludzi.

(wychodzi para jeden pomalowany na czarno i drugi, który nim pogardza)

- Piątym obrazem jest Bóg staruszek⁷. Mieszka On sobie w niebie i nie ma wpływu na życie poszczególnego człowieka

(wychodzi animator przebrany za staruszkę)

- Szóstym obrazem jest Bóg magik⁸. Istnieje on po to, aby spełniać życzenia człowieka

(wychodzi animator przebrany za czarodzieja)

3. Świadek animatora: „Fałszywi Bogowie w moim życiu”.

c) Homilia ewangelizacyjna

Cele:

- Uczestnik zna dwa źródła poznania Boga.
- Uczestnik poznał Boga, który jest Miłością.

Metody: głoszenie, scenka, odczytanie listu od „Pana Boga”.

Przebieg:

Moi Drodzy przed momentem usłyszeliśmy fragment Ewangelii opowiadający o spotkaniu faryzeusza Nikodema z Jezusem. Podsumowaniem tego spotkania, są słowa: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16).

Na początku zadajmy sobie proste pytanie: Skąd wiemy jaki Bóg jest? Z jakich źródeł czerpiemy wiedzę o Nim?

(w tym momencie homilii można przejść się z mikrofonem i wysłuchać odpowiedzi uczestników).

Bardzo ważne jest odkrycie tych źródeł, ponieważ one pomogą nam w odkryciu prawdziwego obrazu Boga. Kościół uczy nas o dwóch źródłach wiedzy o Bogu. Pierwszym z nich jest nasz rozum, który patrząc na stworzony świat i na człowieka może wywnioskować, że został on stworzony przez kogoś potężnego i dobrego (KKK 36). Święty Paweł w Liście do Rzymian stawia sprawę bardzo jasno. Czytamy, że: „Albowiem od stworzenia świata niewidzialne Jego przymioty - wiekuista Jego potęga oraz bóstwo - stają się widzialne dla umysłu przez Jego dzieła, tak że nie mogą się wymówić od winy” (Rz 1, 20). Patrząc na piękno stworzenia nasze serce w sposób naturalny skierowane jest na Tego, który jest Stwórcą. W pierwszej Księdze Biblii możemy przeczytać, że wszystko co Bóg stworzył jest dobre (por. Rdz 1). Jednak jest ktoś, kto próbuje nas przekonać, że świat, a jeszcze bardziej ludzie są zli. Nie dajcie sobie tego wmówić.

⁶ Tamże.

⁷ R. GROCHOWSKA, *Bóg (obrazy Boga)*, w: R. CHAŁUPNIAK, J. KOCHEL, J. KOSTORZ, W. SPYKA (red.), *Wokół katechezy posoborowej*, Opole 2004, s. 38.

⁸ Tamże, s. 38.

Drugim źródłem poznania Boga, które jest dopełnieniem pierwszego jest Pismo Święte (KKK 38). W Nim możemy przeczytać jaki Bóg jest i jakie zamiary ma względem nas. Jeśli chcesz dowiedzieć się jaki Bóg jest, chwyć do swojej ręki Słowo Boże i poznawaj w nim Boga, który przez nie chce do Ciebie mówić. Abyście lepiej zrozumieli o co mi chodzi posłuchajcie pewnej opowieści⁹:

Ustawiamy dwa krzesła na jednym siedzi animator i udaje, że trzyma w ręku kierownicę, na drugim siedzi animatorka. Rozpoczynają rozmowę:

An. „Cieszę się, że znowu wychodzimy razem Mary Lou.”

Ani: „Dziękuję, Bobby Lee. Ja też cię lubię.

An. „Tak, naprawdę lubię z tobą wychodzić z powodu tych wspaniałych restauracji, do których chodzimy z kartą kredytową twojego taty. To bardzo miłe z jego strony, że pozwala ci jej używać.”

Ani: „Tak, wiem, Bobby Lee.”

An: „I cudownie, że jesteś taka ładna, bo kto chciałby umawiać się z jakąś idiotycznie wyglądającą dziewczyną? No wiesz, chłopaki naśmiewaliby się ze mnie.”

Ani: „Tak, wiem, Bobby Lee.”

An: „I fajnie, że....”

Ani: „Tak, wiem, Bobby Lee, że bardzo ci się podoba samochód mojego taty.”

An: „No właśnie, skąd wiedziałaś, że chcę ci to powiedzieć, Marry Lou?”

Ani: „Bobby Lee.”

An: „Tak, Mary Lou.”

Ani: „Nie wspomniałaś nic o wszystkich tych listach i karteczkach, które pisałam do ciebie. Lubisz dostawać ode mnie listy?”

An: „No jasne, że tak Mary Lou! Tak ładnie pachną!”

Ani: „No więc, czy możemy porozmawiać o niektórych z nich? Wiesz, napisałam do ciebie siedemdziesiąt dwa listy. A ty, Bobby Lee, nigdy nie powiedziałeś ani słowa o żadnym z nich.”

An: „No, chciałem porozmawiać o nich, Mary Lou, na pewno..., ale... ale... no widzisz, to jest... Tak naprawdę to jeszcze ich nie przeczytałem.”

Ani: „Słucham?! Nie przeczytałaś ich?”

An: „Musisz zrozumieć, Mary Lou. Dużo czasu schodzi mi na odrabianie pracy domowej i na treningi, i na gry komputerowe i na e-maile do przyjaciół, i...”

Ani: „Ależ, Bobby Lee, ja wylałam swoje serce do ciebie w tych listach. Opowiedziałam ci w nich o różnych osobistych rzeczach, o których chciałam, żebyś wiedział. Napisałam ci o wszystkich moich ulubionych rzeczach i o tym, czego nie lubię i...i o moich obawach i marzeniach. Więc gdzie są moje listy?”

An: „Och, nie musisz się martwić, Mary Lou. Zachowałem je wszystkie, naprawdę. Trzymam je w szczególnym miejscu, nie martw się o to. Mary Lou... ja i tak naprawdę cię kocham.”

Ani: „Ale, Bobby Lee. ty... ty nawet mnie nie znasz.”

Kochani całe Pismo Święte jest właśnie takim listem. Dzięki niemu możemy dowiedzieć się jaki Bóg jest. Dziś Bóg chce każdemu z was powiedzieć jaki jest. Posłuchajcie co sam mówi o sobie:

9 J. McDOWELL, *Fundamenty wiary*, Katowice 2006, s. 211-212.

„Moje dziecko,

Możesz mnie nie znać, ale Ja wiem o Tobie wszystko (Psalm 139.1). Wiem kiedy siedzisz i kiedy wstajesz (Psalm 139.2). Znam wszystkie Twoje drogi (Psalm 139.3). Nawet wszystkie włosy na Twojej głowie są policzone (Mateusz 10.29-31). Ponieważ zostałeś stworzony na mój obraz (Rodzaju 1.27). We mnie żyjesz, poruszasz się i jesteś (Dzieje Apostolskie 17.28). Bo jesteś moim potomstwem (Dzieje Apostolskie 17.28). Znałem Cię zanim zostałeś poczęty (Jeremiasz 1.4-5). Wybrałem Ciebie gdy planowałem stworzenie (Efezjan 1.11-12). Nie byłeś pomyłką (Psalm 139.15). Wszystkie Twoje dni są zapisane w mojej księdze (Psalm 139.16). Określiłem dokładny czas Twojego urodzenia i miejsce zamieszkania (Dzieje Apostolskie 17.26). Jesteś cudownie stworzony (Psalm 139.14). Ukształtowałem Cię w łonie Twojej matki (Psalm 139.13). I byłem pomocny w dniu twoich narodzin (Psalm 71.6).

Jestem fałszywie przedstawiany przez tych, którzy mnie nie znają (Jan 8.41-44). Nie jestem odległy i gniewny, jestem pełnią miłości (1 Jana 4.16). I całym sercem pragnę Cię tą miłością obdarzyć (1 Jana 3.1). Po prostu dlatego, że jesteś moim dzieckiem, a Ja - Twoim Ojcem (1 Jana 3.1). Daję Ci więcej niż Twój ziemski ojciec mógłby Ci zapewnić (Mateusz 7.11). Bo jestem Ojcem doskonałym (Mateusz 5.48). Wszelkie dobro, jakie otrzymujesz, pochodzi z mojej ręki (Jakub 1.17). Zaopatruję cię i zaspokajam wszystkie Twoje potrzeby (Mateusz 6.31-33).

Moim planem jest dać ci dobrą przyszłość (Jeremiasz 29.11). Ponieważ kocham Cię miłością wieczną i nieskończoną (Jeremiasz 31.3). Moich myśli o Tobie jest więcej niż ziaren piasku na brzegu morza... (Psalm 139.17-18). I cieszę się Tobą, śpiewając z radości (Sofoniasz 3.17). Nigdy nie przestanę czynić Ci dobra (Jeremiasz 32.40). Gdyż jesteś moją drogocenną własnością (Wyjścia 19.5). Z całego serca i z całej duszy chcę, byś mieszkał bezpiecznie (Jeremiasz 32.41). I pokazać Ci rzeczy wielkie i wspaniałe (Jeremiasz 33.3).

Jeśli będziesz mnie szukał z całego serca, znajdziesz mnie (Powtórzonego Prawa 4.29). Rozkoszuj się mną, a dam Ci to, czego pragnie Twoje serce (Psalm 37.4). Bo to Ja daję Ci takie pragnienia (Filipian 2.13). Jestem w stanie dać ci o wiele więcej, niż możesz sobie wyobrazić (Efezjan 3.20). To we mnie znajdziesz największe wsparcie i zachętę (2 Tesaloniczan 2.16-17). Jestem też Ojcem, który pociesza Cię we wszelkich twoich smutkach (2 Koryntian 1.3-4). Kiedy jesteś załamany, jestem blisko Ciebie (Psalm 34.18). Tak jak pasterz niosący owieczkę, trzymam Cię blisko mojego serca (Izajasz 40.11).

Pewnego dnia otrę wszystkie łzy z Twoich oczu (Apokalipsa 21.3-4). I uwolnię od wszelkiego bólu, który zносиłeś na ziemi (Apokalipsa 21.3-4). Jestem Twoim Ojcem i kocham Cię dokładnie tak, jak kocham mojego syna, Jezusa (Jan 17.23). Bo w Jezusie objawiłem moją miłość do Ciebie (Jan 17.26). On jest wiernym odbiciem mnie samego (Hebrajczyków 1.3). Przyszedł by udowodnić, że jestem z Tobą, nie przeciwko Tobie (Rzymian 8.31). By powiedzieć Ci, że nie liczę Twoich grzechów (2 Koryntian 5.18-19). Jezus umarł żebyśmy - Ty i ja - mogli zostać pojednani (2 Koryntian 5.18-19). Jego śmierć była najwyższym wyrazem mojej miłości do Ciebie (1 Jana 4.10). Oddałem wszystko co kochałem, by zdobyć Twoją miłość (Rzymian 8.31-32). Jeśli przyjmiesz dar mojego syna Jezusa, przyjmiesz mnie samego (1 Jana 2.23). I nic już nigdy nie odzieli Cię od mojej miłości (Rzymian 8.38-39).

Przyjdź do mnie, a wyprawię największą ucztę, jaką niebo kiedykolwiek widziało (Łukasz 15.7). Zawsze byłem Ojcem i zawsze Nim będę (Efezjan 3.14-15). Ale czy Ty... "chcesz być moim dzieckiem?" (Jan 1.12-13). Czekam na Ciebie (Łukasz 15.11-32)

Kocham Cię, Twój Tatuś¹⁰.

To co przed momentem usłyszeliście to są słowa wyjęte lub sparafrazowane z Biblii. Na zakończenie Eucharystii każdy z was otrzyma taki list, aby mógł go sobie przeczytać jeszcze raz spokojnie w czasie wolnym, lub na modlitwie. „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”(J 3, 16).

10 <https://szukajacoboga.pl/list-milosny-tekstowa/> (06.10.2015).

Prawdziwym obrazem Boga jest Bóg pełen Miłości, którego marzeniem jest obdarzać Cię swoją obecnością każdego dnia. Chciejmy dziś ucieszyć się tą prawdą. Amen

d) Spotkanie w grupie

Cele:

- Uczestnik potrafi opowiedzieć o obrazie Pana Boga, który nosi w sobie.
- Uczestnik zna fragmenty potwierdzające prawdę o tym, że Bóg jest Miłością.
- Uczestnik nauczył się na pamięć jednego z wybranych fragmentów Pisma Świętego.

Metody: dzielenie się, praca z tekstem.

Przebieg:

1. Modlitwa rozpoczynająca spotkanie.

2. Czas dzielenia się ostatnimi przeżyciami. Jest to także czas, który ma służyć zapoznaniu się uczestników. Można zadać pytania ułatwiające dzielenie:

- W jaki sposób dowiedziałeś się o tych rekolekcjach?
- Co zapamiętałeś/aś z dzisiejszej konferencji?
- Co zapamiętałeś/aś z dzisiejszej homilii ?
- Co szczególnego doświadczyłeś w przeżytych już czasie rekolekcji?

3. Odkrywanie Bożej Miłości w Piśmie Świętym (praca z tekstem).

Fragmenty: Iz 49, 15; Iz 54, 10; J 3, 16; 1J 4, 19; Ef 3, 20; Rz 8, 17a

Po ich przeczytaniu zachęcamy uczestników do podzielenia się swoimi odczuciami po usłyszeniu tych teksów. Ważne aby animator także brał udział w dzieleniu. Nie jest on tylko opiekunem tej grupy, ale powinien stać się jej częścią.

4. Każdy uczestnik powinien wybrać sobie tekst, który najbardziej poruszył jego serce. Następnie polecamy im aby nauczyli się danego fragmentu na pamięć. Zostawiamy im na to chwilę czasu.

5. Modlitwa na zakończenie, w czasie której każdy uczestnik wypowiada słowa, których się nauczył.

e) Pogodny wieczór

Pogodny wieczór jest punktem przypisanym temu dniu rekolekcji. Ma on na celu zintegrowanie grupy. Dlatego należy tak dobrać zabawy, aby służyły one postawionemu celowi. Czas ten powinien być przygotowany przez animatorów. Liczy się kreatywność. Osiągnięciem tego punktu powinna być znajomość przez każdego uczestnika poszczególnych imion osób z którymi uczestniczy w tym czasie.

f) Nabożeństwo wieczorne

Czas wieczornego nabożeństwa ma być okazją do doświadczenia Boga, który jest miłością. Pomocą temu mają być świadectwa animatorów, o tym w jaki sposób odkryli oni prawdę, że Bóg ich kocha. Kolejnym elementem ma być czas przeznaczony na napisanie listu do Boga, który będzie odpowiedzią na list otrzymany od Niego. Warto zaakcentować, że tych listów nikt nie będzie czytał, że są one ich prywatną korespondencją z Bogiem. Zaprosić ich do napisania swoich oczekiwań związanych z tymi rekolekcjami. Jeśli animatorzy byli wcześniej uczestnikami takich rekolekcji i pisali takie listy, warto pokazać je uczestnikom.

Przebieg modlitwy:

1. Piosenka na rozpoczęcie.
2. Świadectwa animatorów (2).
3. Czas na pisanie listów. W czasie ich pisania diakonia muzyczna może grać i śpiewać.
4. Złożenie listów na ołtarzu (wcześniej włożenie ich do podpisanych kopert). Kapłan następnie wkłada listy do tabernakulum. Będą się tam one znajdowały do ostatniego dnia rekolekcji, w którym uczestnicy dostaną je z powrotem.
5. Modlitwa spontaniczna – litanijna. Dziękczynienie Bogu za dzień .
6. Błogosławieństwo i rozesłanie.